

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

20. An licitum sit, & absque peccato mortali recipere Sacramentum
Pœnitentiæ, vel alia à malo Ministro, sed parato ministrare? Et an hoc non
solum ex ratonabili & justa causa, sed etiam extra casum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

nec peccare Ministrum istum dum ad petitionem alterius ministrat; secus si ipse se invitaret.

RESOL. XX.

An licitum sit, & absque peccato mortali recipere Sacramentum Pœnitentiæ, vel alia à malo Ministro, sed parato ministrare? Et an hoc non solum ex rationabili & iusta causa, sed etiam extra casum necessitatis, dummodo Minister sit paratus? Ex part. 3. tractat. 4. Resolut. 59.

Sup. hoc in... Resol. 1. ... Licitum est recipere los sacramentos del ministro, aunque sea muy malo, y descomulgado, si es tolerado de la Iglesia, y el por otra parte esta aparejado para administrar los sacramentos, porque es licito ular del pecado ageno para proprio como de utilidad, quando el peccador esta aparejado, como, se vee claramente en el usurero aparejado à dar à usuras, que es licito pedir le dineros à usuras. Esto se confirma, porque en este caso cessa la razon del escandalo, y no es induzir le à peccar, porque el se esta aparejado para esso: y aunque el tal quando actualmente administra, pecca mortalmente, el tal peccado y a lo tenia cometido como en virtud, pues esta aparejado para administrar los sacramentos.] Ita ille.

2. Sed hanc opinionem ita absolute prolatam non admittit alius Hispanus, & ideo sic asserit Villalobos in summ. tom. 1. tract. 4. diffie. 15. n. 4. [Licitum est recipere los sacramentos del ministro, que esta en peccato mortali, y no es porque se esta aparejado para administrarle, aunque el ministro peccat en la administracion, mas ha se de limitar esta conclusio, que sea en caso de gran necessitad, porque si estuviere otro Confessor non feria licito, porque se le da materia da peccar, y aunque dize Ledesma, que en este caso no feria peccato mortali, es falso, pues la materia es grave.] Sic Villalobos.

3. His tamen non obstantibus, non reticcam circa presentem questionem hic apponere doctrinam præstantissimi Theologi Gregorij de Valentia tom. 4. disp. 3. q. 5. punct. 3. ubi ponit tres casus. Primus, si minister sit per se paratus, & habeat aliqui potestatem. Secundus, si tibi teneatur sacramentum conferre ex officio, quia est tuus Parochus. Tertius, si constitutus sis in necessitate. Et in quolibet istorum casuum docet, licitum esse, percipere sacramentum ab improbo ministro, servatis tamen duabus conditionibus. Prima est, ut minister non sit impeditus per censuram. Secunda, ut nunquam quis ab improbo ministro sic accipiat sacramentum ministrandum male. Concurrentibus igitur his duabus conditionibus, & aliquo ex prædictis tribus casibus, semper licebit sacramentum recipere ab improbo ministro, atque etiam petere, dummodo animus tantum sit petere, & accipere ab altero id officium, & ministerium, quatenus ab illo exerceri possit sine peccato. Hæc omnia Valentia, qui cum Ledesma concordare videtur.

4. Notandum est etiam Cabreram in 3. part. de Sacram. q. 64. art. 6. disp. 2. §. 4. n. 10. docere, quod quando quis ex iusta, & rationabili causa petit sacramentum, posse illud petere à quocumque ministro.

stro malo, dummodo sit paratus, & hoc extra casum necessitatis: unde n. 24. sic ait: Quando virtute alicujus Jubilæi, aut privilegij conceditur facultas eligendi Confessarium, & plures sedent ad audiendas confessiones, quorum unus, v.g. Petrus est concubinarus, tunc quamvis eligi possit alius Confessarius, vir probus, potest sine peccato eligi Petrus, qui si cæteris sit doctior, melius erit eum eligere, tametsi cæteris paribus, sit peccatum veniale Petrum eligere, sed nunquam erit mortale, nisi esset tam publicus peccator, ut confessio illi facta, esset scandalum allatura. Ita Cabrera, & post illum Carthægena de Sacram. disp. 7. cap. 3. ver. 3. Sed circa præsentem dubitationem præter DD. citatos, vide Coninch. de Sacram. q. 64. art. 8. dub. 5. Suar. in 3. p. tom. 3. disp. 8. sect. 2. & alios penes ipsos.

RESOL. XXI.

An si quis sine necessitate petat administrationem à malo Ministro, peccet mortaliter, sive Sacerdos, sive Minister sit proprius suscipientis Parochus, sive non?

Et inferatur quale peccatum sit exigere juramentum ab Infideli, parato jurare per falsos Deos, necessitate, aut utilitate deficiente.

Idem est de petente mutuum ab usurario parato.

Et quid, si aliquis peteret mutuum à predicto usurario ad erogandum meretricibus? Ex p. 7. tr. 12. & Misc. 3. Ref. 33. alias 31.

§. 1. Non peccare mortaliter, sed tantum venialiter cum aliquibus Doctoribus alibi probabiliter adnotavi; sed quia postea rogatus sum, si alios DD. haberem, ut palam facerem, ideo nunc assero hanc sententiam tanquam probabilem etiam admittere lumen illud fulgentissimum inclitæ Academia Salmaticensis Valboa de Magrovecjo, tom. 2. inc. 26. de Iurejur. mun. 71. & seq. ubi sic asserit: Dubium autem est quale sit peccatum juramentum exigere ab infideli parato jurare per falsos Deos necessitate, aut utilitate deficiente. Hanc difficultatem explicant Doctores in simili casu petentis mutuum ab usurario parato sub usuris dare absque ulla iusta causa, dicentes talem petitionem esse peccatum mortale. Et moventur, nam preceptum charitatis, & fraternæ correctionis obligat quemlibet sub mortali ad vitandum mortale proximi, quando commode, & absque damno facere potest, ut advertit Sylvest. verb. usura 7. q. 1. Aragon. 2. 2. q. 89. art. 6. dub. 2. conclus. 3. ubi expressè de petitione juramenti ab infideli parato jurare per falsos Deos, Molina tom. 2. de iustitia & Iure, disp. 335. concl. 4.

Alibi in Ref. præterita, & supra in Resol. 18. §. 1. & infra in tr. 3. Ref. 44. &c.

Sup. hac & seq. diffie. in tom. 7. tr. 5. ex doctrina, Ref. 60. ante & post medium, verè. Ducer. & ibi ex doctrina Ref. 54. & 55. & pro juramento infidelis contentus in hoc textu in tom. 2. tr. 3. Ref. 16. §. 2. post medium, verè. Licitum est.

2. Quæ sententia valde probabilis est, & puto etiam probabilem esse opinionem solam esse culpam venialem, nisi alias alia adit mortalis circumstantia, v. g. si peteretur mutuum ad erogandum meretricibus, quo casu ratione circumstantiæ erit mortale, & audeo dicere solum esse culpam venialem propter multorum Doctorum auctoritatem ita dicentium, sic Cajetan. 2. 2. quest. 78. artic. 4. & in verbo usura, cap. penult. Sotus lib. 6. de Iustitia, & Iure, quest. 1. artic. 5. dub. 1. Navarr. cap. 17. mun. 172. Ledesma tom. 2. Summa, tract. 8. cap. 33. post conclusionem 29. lib. 2. Bannez 2. 2. a quest. 78. art. 4.

3. Et confirmari potest exemplo petentis sacramentum à malo ministro, de quo cognoscitur